

- a Bíróság zárja le véglegesen a jogvitát oly módon, hogy megsemmisíti az Európai Bizottság elsőfokon megtámadott határozatát; illetve másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé; továbbá
- a Bíróság kötelezze az elsőfokú eljárás alperesét és beavatkozóját az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék két okból is tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az olasz 350/2003 törvény 4. cikkének (1) bekezdésének hatálya, valamint a fellebbezőnek a (i) az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett szelektivitás, valamint (ii) hátrányos megkülönböztetés fogalma közötti különbségre — amely eltér a technológiasemlegesség fogalmától — vonatkozó jogalapja elfogadhatatlan. Következésképpen a Törvényszék nyilvánvalóan tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy az olasz jogi szabályozást nem technológiasemlegesnek minősítette.
2. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését alkalmazta azon feltevés alapján, hogy az olasz jogi szabályozás állítólagos „nem technológiasemleges” jellege szükségszerűen szelektív gazdasági előnyt biztosított a fellebbező részére. A Törvényszék továbbá tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú eljárás alperese helyesen állapította meg, hogy a Mediaset gazdasági előnnyel rendelkezett, miközben (ugyanúgy, mint az alperes) nem tudta jogilag meghatározni az absztrakt — és csak feltételezett — „közönségfejlesztés” és „alacsony költségen való belépés a piacra” Mediaset javára fennálló specifikus gazdasági előnyként való értékelését. A Törvényszék továbbá a Bíróság alapokmányának 36. cikkébe ütközően nem nyújtott megfelelő indokolást és nyilvánvalóan elferdítette a tényeket, és tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy a megtámadott határozatot ítéletének 62–68. és 74–79. pontjában tévesen és elferdítve értelmezte. A Törvényszék azzal is tévesen alkalmazta a jogot, hogy a megtámadott határozatban a Mediaset állítólagos előnyével kapcsolatos érvelését a sajátjával helyettesítette és a hivatkozott bizonyítékokat olyan módon értelmezte, hogy az ellentétes a megtámadott határozat (82)–(95) preambulumbekzdésének megfogalmazásával és az abban foglalt elemzéssel, továbbá elferdítette a bizonyítékokat. A Törvényszék ezenfelül a „közvetett kedvezményezett” fogalmának jelen ügyben történt alkalmazása és jogi besorolása tekintetében is tévesen alkalmazta a jogot.
3. A Törvényszék azzal is tévesen alkalmazta a jogot, hogy egyáltalán nem értékelte egyrészt a kereset 93–96. pontjában, másrészt 121–129. pontjában az olasz jogi szabályozásnak az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjával való megfelelés értékelésével kapcsolatosan meghatározott elkülönülő jogalapokat. E tekintetben a Törvényszék nem nyújtott megfelelő indokolást. Ráadásul a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontját alkalmazásával az olasz jogi

szabályozást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította, annak következményeként és csupán azon indokból, hogy e szabályozás műholdas dekódereknek a támogatásban való részesüléséből állítólagosan kizárta és ezzel állítólag nem tartotta tiszteletben technológiasemlegesség elvét; továbbá azzal, hogy helyben hagyta azt, hogy az alperes a szóban forgó intézkedésnek az előfizetős televíziózás piacán kimutatható torzító hatásait egy megfelelő jogi, gazdasági és mérlegelési teszt révén a) az előfizetős televíziózás piacán fennálló verseny torzulását; valamint b) a gazdasági előny állítólagos hatékonyságát nem tudta jogilag értékelni. A torzulást a Bizottság csupán feltételezte, és megállapította, hogy az a közös piaccal összeegyeztethetetlen, mivel az állítólag nem technológiasemleges. Továbbá a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot és téves indokolást nyújtott azzal, hogy a kereset harmadik jogalapját elutasította. A Törvényszék ugyanis nem csak, hogy helytelenül ismertette és értelmezte a megtámadott határozat ellentmondásos érvelésére vonatkozó jogalapot és annak érveit, hanem ráadásul nem is vizsgálta meg ezeket az érveket, ezért tévesen utasította el azokat mint megalapozatlanokat.

4. Végül a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy a 659/1999 rendelet⁽¹⁾ 14. cikkét alkalmazta, mivel nem vette figyelembe, hogy a megtámadott határozatnak az állítólagos a fellebbező gazdasági előnyével kapcsolatos tévedései tulajdonképpen a jogbiztonság elvébe ütközően lehetetlennek tették, hogy az állítólagos állami támogatást visszafizesse. A megtámadott határozat ellen tehát nem lehetett hatékony és átlátható jogorvoslattal élni, továbbá nem tartalmazott megfelelő visszafizetési módszert. Ezen túlmenően a Törvényszék tévesen értelmezte a fellebbezőnek a fentiekre vonatkozó jogalapjait és tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a megtámadott határozat lehetővé tette az eredeti helyzet visszaállítását.

⁽¹⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK rendelet (HL L 83., 1.o., magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. oldal)

A High Court of Justice (Queen’s Bench Division) (Egyesült Királyság) által 2010. augusztus 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Deo Antoine Homawoo kontra GMF Assurances SA

(C-412/10. sz. ügy)

(2010/C 301/12)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (Queen’s Bench Division)

Az alapeljárás felei

Felperes: Deo Antoine Homawoo

Alperes: GMF Assurances SA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a szerződésen kívüli kötetmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (Róma II. rendelet) ⁽¹⁾ az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikkével összefüggésben értelmezett 31. és 32. cikkét, hogy e rendelkezések megkövetelik a nemzeti bíróságtól a Róma II. rendelet, különösen annak 15. cikke c) pontjának alkalmazását olyan esetben, amelyben a károsító esemény 2007. augusztus 29-én következett be?
2. Befolyásolja-e az első kérdésre adandó választ az alábbi tények valamelyike:
  - i. a kártérítés iránti pert 2009. január 8-án indították;
  - ii. a nemzeti bíróság nem határozta meg az alkalmazandó jogot 2009. január 11-e előtt?

⁽¹⁾ HL L 199., 40. o.

A Conseil d'État (Franciaország) által 2010. augusztus 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Société Veleclair kontra Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

(C-414/10. sz. ügy)

(2010/C 301/13)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État

Az alapeljárás felei

Felperes: Société Veleclair

Alperes: Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A hatodik irányelv ⁽¹⁾ 17. cikke ⁽²⁾ bekezdésének b) pontja — többek között a csalás veszélyére figyelemmel — lehetővé teszi-e, hogy valamely tagállam a behozatali hozzáadottérték-adó levonásához való jogot alárendelje ezen adó adóalany általi

tényleges megfizetésének, amennyiben a behozatali hozzáadott-érték-adó alanya és a megfelelő levonás jogosultja, csakúgy mint Franciaországban, ugyanaz a személy?

⁽¹⁾ A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.)

A Bundesarbeitsgericht (Németország) által 2010. augusztus 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Galina Meister kontra Speech design Carrier Systems GmbH

(C-415/10. sz. ügy)

(2010/C 301/14)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesarbeitsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Galina Meister

Alperes: Speech design Carrier Systems GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ (átdolgozott szöveg) 19. cikkének ⁽¹⁾ bekezdését és a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelv ⁽²⁾ 8. cikkének ⁽¹⁾ bekezdését, valamint a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ 10. cikkének ⁽¹⁾ bekezdését, hogy a munkáltató által meghirdetett állásra vonatkozó feltételek teljesítését bemutató munkavállaló számára abban az esetben, ha nem alkalmazzák, felvilágosításhoz való jogot kell biztosítani a munkáltatóval szemben arra vonatkozóan, hogy a munkáltató alkalmazott-e másik pályázót, és ha igen, mely feltételek alapján került sor az alkalmazásra?

2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: